

Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA

№ 34.

d. 1 grudnia 1922 r.

SPIS RZECZY: 49. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelazn. z dn. 26 X 1922 r. № 1527/III/12 w sprawie „Przepisów o postępowaniu przy ujawnieniu brakujących i bezdowodowych przesyłek bagażu i towarów, oraz ich uszkodzeń”.

49.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 26/X 1922 r. № 1527/III/12 w sprawie „Przepisów o postępowaniu przy ujawnieniu brakujących i bezdowodowych przesyłek bagażu i towarów, oraz ich uszkodzeń”.

Z dniem 1 marca 1923 r. wchodzi w życie na całej sieci P. K. P. jednolite „Przepisy o postępowaniu przy ujawnieniu brakujących i bezdowodowych przesyłek bagażu i towarów, oraz ich uszkodzeń”.

Potrzebną ilość egzemplarzy tych Przepisów dla urzędów podwładnych, otrzymają Dyrekcje z Ministerstwa Kolei Żelaznych, poczem należy niezwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia co do zastosowania ich, jak również co do zaopatrzenia ekspedycji i stacji w jednolite druki, po wzajemnem porozumieniu się wszystkich Dyrekcji w tym względzie.

Z dniem wprowadzenia w życie Przepisów powyższych tracą moc obowiązującą:

- 1) na obszarze b. zaboru austriackiego: Instruktion № II Teli IV Ermittlungsvorschriften;
- 2) na obszarze b. zaboru pruskiego: Vorschriften für das Ermittlungsverfahren;
- 3) na obszarze b. zaboru rosyjskiego: wszystkie zarządzenia i okólniki wydane w tej sprawie przez odnośne Dyrekcje.

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE.

PRZEPISY

o postępowaniu przy ujawnieniu brakujących i bezdowodowych przesyłek bagaży i towarów oraz ich uszkodzeń.

(w skróceniu B. B. U)

SPIS RZECZY

A. Brakujące i bezdowodowe przesyłki.

I. BAGAŻ.

Arty- kuł	I. Brakujący bagaż.	Stro- na
1	Ustalenie. Postępowanie z dowodami przewozowymi	203
2	Poszukiwanie	203
3	Postępowanie wobec odbiorcy. Dosyłanie. Wydanie	204
4	Zgłoszenie braku do Dyrekcji	205
2. Bezdowodowy bagaż.		
5	Ustalenie. Przechowanie	205
6	Dalsze postępowanie. Odszukanie stacji przeznaczenia. Wydanie	206
7	Sprawdzenie zawartości bagażu przez otwarcie	207
8	Zgłoszenie bezdowodowego bagażu do Dyrekcji	207

II. PRZESYŁKI NADZWYCZAJNE.

9	Brakujące i bezdowodowe przesyłki nadzwyczajne	208
---	--	-----

III. PRZESYŁKI POŚPIESZNE I ZWYCZAJNE.

1. Brakujące przesyłki.

10	Ujawnienie. Postępowanie z dowodami przewozowymi	208
11	Poszukiwanie. Dosyłanie. Wydanie	209
12	Zgłoszenie braku do Dyrekcji	211

2. Bezdowodowe przesyłki.

13	Ujawnienie. Przechowanie	211
14	Dalsze postępowanie. Wykrycie stacji przeznaczenia. Wydanie	212
15	Sprawdzenie zawartości przesyłki przez otwarcie	214
16	Zgłoszenie bezdowodowych przesyłek do Dyrekcji	214

IV. POSTANOWIENIA WSPÓLNE.

17	Doniesienie o załatwieniu	215
18	Likwidacja	215
19	Rejestr brakujących i bezdowodowych przesyłek	215
20	Rewizja magazynów, torów, oraz placów naładunkowych i wyladunkowych	216
21	Zakaz poszukiwań innego rodzaju. Korespondencja	216

B. Uszkodzenie, brak na wadze i brak bagażu, oraz innych przesyłek.

22	Postępowanie	217
23	Sposób spisywania protokołów	217
24	Postępowanie z protokołami. Stosunek kolei do odbiorcy (Nadawcy)	225

25	C. Postępowanie przy ujawnieniu kradzieży lub obrabowania przesyłek.	225
----	---	------------

SPIS WZORÓW

№ wzoru	Do artykułów	N a z w a	Stro- na
1	1, 10	Raport o braku	228
2	4, 12, 17	Zgłoszenie braku	229
3	11	Zawiadomienie o braku	233
4	5, 13	Raport o przesyłce bezdowodowej	234
5	8, 16, 17, 18	Zgłoszenie przesyłki bezdowodowej	235
6	14	Zawiadomienie o przesyłce bezdowodowej	239
7	2, 7	Protokół o otwarciu opakowania	241
8	2, 6, 11, 14, 19	Rejestr przesyłek brakujących i bezdowodowych	243
9	22	Protokół o stanie lub braku przesyłki	247
10	24	Kontrola protokołów	251

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

A. Nazwy rodzajów opakowania	227
--	-----

A.

BRAKUJĄCE I BEZDOWODOWE PRZESYŁKI.

I. BAGAŻ.

1. Brakujący.

Art. 1.

Ustalenie. Postępowanie z dowodami przewozowemi.

W razie ustalenia braku całej przesyłki lub częściowego braku sztuk bagażu na stacji nadania lub pośredniej właściwy pracownik ekspedycji bagażu sporządza niezwłocznie „Raport o braku”

Wzór № 1.

według wzoru № 1 w 2 egzemplarzach przez kalkę. Pierwopis tego raportu należy przytwierdzić trwale do ceduły bagażowej i wręczyć konduktorowi bagażowemu w celu oddania na stacji przeznaczenia (wysyłanie tych dowodów drogą korespondencji jest wzbronione); odpis „Raportu” służy za podstawę do poszukiwań. W razie stwierdzenia takiego braku na stacji przeznaczenia należy również sporządzić „Raport o braku”, jednakże w 1-ym egzemplarzu.

Art. 2.

Poszukiwania.

Na stacji nadania oraz pośredniej.

1. Stacja nadania lub pośrednia, która ustali brak przesyłki bagażu w całości lub jego części, obowiązana jest na podstawie odpisu „Raportu o braku” rozpocząć natychmiast poszukiwania na własnej stacji. Jeśli poszukiwania nie dadzą pożądanego wyniku, stacja pośrednia winna zawiadomić telegraficznie stację nadania i przeznaczenia oraz inne, szczególnie zaś stacje przeładowania, węzłowe, graniczne i t. p. leżące na drodze przewozu przesyłki lub przebiegu wagonu bagażowego, względnie te stacje, na których według przypuszczeń konduktora—rozdawcy, przesyłka mogła pozostać lub do której mylnie mogła być skierowana. W ten sam sposób postępuje stacja przeznaczenia.

Na stacji przeznaczenia.

2. Obowiązkiem stacji przeznaczenia jest natychmiast wpisać brak do „Rejestru przesyłek brakujących” (patrz art. 19). Przy zgłoszeniu się odbiorcy, należy zażądać od niego wskazania rodzaju i stanu opakowania, zawartości, wypowiedzenia się, gdzie zdaniem odbiorcy przypuszczalnie może się znajdować brakujący bagaż, oraz czy i jakie napisy posiadają zaginione sztuki zewnętrznie i wewnętrznie. Niezależnie od tego stacja winna poinformować się od odbiorcy, czy na opakowaniu brakujących sztuk znajdują się szczególne znaki (napisy, pasy kolorowe, stare nalepki kolejowe lub hotelowe i t. p.) również, czy i jakie cechy posiadają, znajdujące się wewnątrz przedmioty (znaki na bieliźnie, firma krawiecka na ubraniu lub inne, etykiety firmowe, listy, gazety, tytuły książek i t. p.). Na podaną przez odbiorcę zawartość należy sporządzić wykaz szczegółowy, postępując się formularzem

Wzór № 7.

zamieszczonym na odwrotnej stronie wzoru № 7. Należy także zwrócić uwagę na istniejące nazwy stacji o podobnym brzmieniu, pomiędzy którymi zachodzą wypadki mylnego kierowania przesyłek, wówczas należy i te stacje zawiadomić o braku.

- Redagowa-
nie tele-
gramów.** 3. Telegramy poszukujące winny być ułożone dokładnie
lecz krótko; podpisywać je winien ekspedytor, który odpowiada
za prawidłową redakcją tychże. Powinny one zawierać najwa-
żniejsze szczegóły, jak rodzaj opakowania, wagę, szczególne zna-
miona i t. p.
- Postępowa-
nie stacji
otrzymują-
cych zapy-
tania.** 4. Stacje, otrzymujące zapytanie obowiązane są natychmiast
wszczać poszukiwania u siebie, czy zaginiony bagaż tam nie za-
lega. O ile poszukiwane sztuki znajdują się na zapytanej stacji,
należy postąpić w myśl art. 3 ust. 2, 3. Gdyby zapytana stacja
posiadała dane, że poszukiwane sztuki znajdują się na innej stacji,
powinna wskazać tej ostatniej telegraficznie właściwą stację prze-
znaczenia, jak również powiadomić o tem stację przeznaczenia.
Jeśli zapytana stacja po bezskutecznem poszukiwaniu nie będzie
mogła udzielić wyjaśnienia, powinna w każdym razie powiadomić
o tem na piśmie w y ł ą c z n i e stację przeznaczenia.
- Ponaglenie.** 5. Odpowiedzi należy udzielać w ciągu 24 godzin od chwili
otrzymania telegramu poszukującego, a, o ile odpowiedź po upły-
wie tego terminu nie nadejdzie, należy ją ponaglić telegraficznie.
- Powiado-
mienie
Dyrekcji** 6. Wszystkie poszukiwania w drodze telegraficznej należy
adresować w odpisie do przełożonej Dyrekcji Kolejowej.

Art. 3.

Postępowanie wobec odbiorcy. Dosyłanie. Wydanie.

- Zgłoszenie
się po
odbiór.** 1. Jeżeli odbiorca zgłosi się z kwitem bagażowym po od-
biór bagażu, a bagaż nie nadszedł, to fakt zgłoszenia się odbior-
cy, należy zaswiadczyć na odwrotnej stronie kwitu bagażowego
atramentem, wpisując datę i godzinę zgłoszenia się po odbiór,
naprzykład: „Żądano wydania 15. II. 1922. godz. 10.
(stempel stacji — podpis ekspedytora)”.

W razie częściowego braku, należy wydać odbiorcy znajdujące
się sztuki; ilość tych sztuk i wagę należy wyszczególnić wyrazami
na odwrotnej stronie kwitu bagażowego oraz poświadczyć stem-
plem stacji i podpisem ekspedytora. Kwit bagażowy w takich
wypadkach zwraca się odbiorcy. Należy także zapytać odbiorcę
dokąd i pod jakim adresem skierować brakujące sztuki, o ile te
w następstwie nadejdą. Jeżeli odbiorca zażąda przesłania bagażu
na inną stację, powinien on złożyć odpowiednie pisemne oświad-
czenie. Również winna odnośna stacja poinformować jaknajprę-
dziej odbiorcę o wyniku poszukiwań.

- Późniejsze
na-
destanie.** 2. Odnaleziony bagaż należy niezwłocznie wysłać do
stacji przeznaczenia przy dodatkowej cedule bagażowej z dołą-
czeniem do niej dowodów, usprawiedliwiających bezpłatny prze-
wóz, i o wysłaniu zawiadomić telegraficznie stację przeznaczenia.
O odnalezieniu brakującego bagażu stacja przeznaczenia winna
zawiadomić właściciela, o ile miejsce jego pobytu jest wiadome.
Po otrzymaniu takiego zawiadomienia właściciel bagażu może
żądać w ciągu 10 ciu dni, aby bagaż wydano mu na stacji jaką
wskaże, bez żadnych kosztów za poprzednim jednak zwrotem
odszkodowania, jeżeli mu ono wypłacone zostało (patrz art. 35
Przepisów Przewozowych).

Przed wysłaniem bagażu należy wszelkie nalepki, znajdujące się na sztukach, starannie pozdejtmować i dołączyć do aktów poszukiwań; jeżeli nalepek nie można zdjąć bez uszkodzenia sztuk, należy je poprzekreślać.

Wydanie.

3. Po nadejściu zaginionego bagażu należy natychmiast sprawdzić jego wagę i odnotować na cedule bagażowej lub innych dowodach przewozowych wynik ważenia, oraz datę przybycia i numer pociągu. Wspomniane w ust. 2 dowody, dołączone do dodatkowej ceduły bagażowej stacja przeznaczenia przedstawia wraz z cedułą do Wydziału Dochodów. O nadejściu bagażu należy odbiorcę powiadomić na koszt kolei w myśl poprzedniego ustępu.

Przed wydaniem jednak należy a) ustalić: czy zostały dopełnione formalności celne i podatkowe.

b) sprawdzić, na podstawie rejestru brakujących przesyłek czy i gdzie odbiorca zgłosił roszczenie o odszkodowanie. O ile zgłosił takie roszczenie, wydanie lub dalsze przesłanie nastąpić może jedynie na mocy wyraźnego polecenia tego urzędu, który rozpatruje zgłoszenia tego rodzaju.

Art. 4.

Zgłoszenie braku do Dyrekcji.

Termin
zgłaszania.

W razie nieprzybycia bagażu w całości lub jego części stacja przeznaczenia przesyła do Dyrekcji.

3-go dnia „Zgłoszenie braku”.

Wzór № 2.

podług wzoru № 2 (prawa część formularza).

Przy sporządzaniu „Zgłoszeń” należy na podstawie otrzymanych od podróżnego danych ustalić co następuje:

- a) czy i jakie znajdowały się na brakujących sztukach adresy, napisy i nalepki;
- b) rodzaj opakowania należy określić zgodnie z nomenklaturą podaną w załączniko A;
- c) zgłoszenia winny zawierać, o ile to możliwe, dokładne i całkowite określenie zawartości przesyłki, oraz ilość sztuk. Niedopuszczalne są zbiorowe określenia, jak np. ubrania i t. p.;
- d) wynik poszukiwań własnych należy odnotować na zgłoszeniach, względnie przedstawić w osobnym sprawozdaniu do przełożonej Dyrekcji.

2. Bezdowodowy bagaż.

Art. 5.

Ustalenie. Przechowanie.

Określenie.

1. Jako bezdowodowy uważa się:

- a) bagaż dla którego brakuje ceduły bagażowej bez względu na to, czy na sztukach znajdują się adres, cechy lub nalepki.
- b) znalezione na terytorjum kolejowym przedmioty, które posiadają nalepki wskazujące, że sztuka była wyeksponowana jako bagaż.

Ustalenie na stacji. 2. W razie ujawnienia bezdowodowego bagażu na stacji, właściwy pracownik ekspedycji bagażowej sporządzić winien „Raport o przesyłce bezdowodowej” według wzoru № 4 w 2 ch egzemplarzach, przez kalkę. Odpis raportu należy nalepić na sztuce, pierwopis zaś służyć za podstawę do poszukiwań.

W pociągu. Jeżeli na podstawie nalepek można bez żadnej wątpliwości określić stację przeznaczenia a stacja ta leży na szlaku w kierunku biegu pociągu, konduktor-rozdawca powinien doręczyć takie sztuki na stacji przeznaczenia, względnie na stacji zdawczej lub na stacji krańcowej danego pociągu za pokwitowaniem w wykazie oddawczym. We wszystkich innych wypadkach należy pozostawić sztuki na najbliższej odpowiedniej stacji, uczyniwszy o tem odpowiednią uwagę w wykazie oddawczym.

Ustalenie wagi, przechowywanie. 3. Bezdowodowe sztuki należy natychmiast po nadejściu przeważać i przechowywać oddzielnie, przyczem bagaż większej wartości należy przechowywać pod zamknięciem.

Numeracja takich sztuk uskutecznia się zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1. Ekspedytor winien porównać złożone na przechowanie sztuki bezdowodowe ze sporządzonemi przez pracowników ekspedycji bagażowej „Raportami”. Jest on odpowiedzialny za to, czy wszystkie bezdowodowe sztuki znajdują się w przechowaniu i czy są nalepione na nich odpisy „Raportu”. Przesyłki bezdowodowe nie mogą być zabierane z miejsc przechowywania lub wysłane bez upoważnienia ekspedytora.

Art. 6.

Dalsze postępowanie. Odszukanie stacji przeznaczenia. Wydanie.

Rejest przesyłek bezdowodowych. 1. Bezdowodowy bagaż należy natychmiast wpisać do „Rejestru przesyłek bezdowodowych” wzór № 8. Numer bieżący „Rejestru” należy umieścić w lewym górnym rogu „Raportu” nalepionego na sztuce, albo wypisać na oddzielnej kartce i przylepić na sztuce.

Wiadoma stacja przeznaczenia. 2. Jeżeli na podstawie nalepek lub napisów na sztukach można bez żadnej wątpliwości ustalić stację przeznaczenia bagażu, należy postąpić zgodnie z przepisem ustępu 7 niniejszego artykułu.

Jeżeli zachodzi wątpliwość co do stacji przeznaczenia, należy przed wysłaniem porozumieć się telegraficznie z domniemaną stacją przeznaczenia i stacją nadania.

Jeżeli nadejdzie bagaż do miejscowości, w której znajduje się kilka dworców, a na nalepce nie będzie wymieniona dokładna nazwa dworca, stacja, gdzie zalegają bezdowodowe sztuki, winna natychmiast powiadomić o tem pozostałe dworce.

W wypadkach zalegania bagażu na stacjach o nazwach podobnie brzmiących należy postąpić w myśl przepisów art. 2 ust.2.

Wiadoma tylko stacja nadania. 3. O ile z nalepek lub napisów na sztukach można ustalić tylko stację nadania, należy zapytać je telegraficznie o stację przeznaczenia.

Niewiadoma ani stacja nadania ani przeznaczenia. 4. Jeżeli na stacji znajduje się bagaż bezdowodowy, nieposiadający żadnych nalepek, ani napisów, na podstawie których możnaby ustalić stację nadania lub przeznaczenia, należy postąpić w myśl przepisów art. 7 i 8-mego.

- Redagowa-
nie telegra-
mów.** 5. Przy redagowaniu telegramów stosuje się przepisy zawarte w art. 2 ust. 3.
- Postępo-
wanie sta-
cji otrzy-
mującej za-
pytanie.** 6. Stacja nadania po otrzymaniu depeszy zapytującej, ustala z grzbietu ceduły bagażowej przynależność bagażu i zawiadamia natychmiast o tem zapytującą stację.
- Wszystkie inne zapytane stacje winny sprawdzić u siebie, czy bezdowodowy bagaż do nich nie należy. Odpowiedzi wyjaśniające przynależność powinny być dane najpóźniej po upływie 24 ch godzin od otrzymania zapytania, telegraficznie, inne zaś po upływie tego terminu pisemnie.
- Odesłanie.** 7. O ile po należytem wyjaśnieniu bagaż bezdowodowy ma być wysłany do właściwej stacji przeznaczenia, należy przed wysłaniem usunąć ze sztuk odpisy raportów i postąpić ściśle według przepisów art. 3 ust. 2.
- Wydanie.** 8. Przy wydaniu bezdowodowego bagażu należy postąpić ściśle w myśl przepisów zawartych w art. 3 ust. 3.

Art. 7.

Sprawdzenie zawartości bagażu przez otwarcie.

- Termin.** 1. Bezdowodowy bagaż, którego stacja przeznaczenia nie jest wiadoma, należy otworzyć na 3-ci dzień o ile jego przynależność nie będzie ustalona przed upływem tego terminu.
- Postępo-
wanie.** 2. Przed otwarciem bagażu należy go zważyć; otwarcie powinno odbywać się w obecności i pod osobistą odpowiedzialnością ekspedytora, przy udziale 2-ch świadków, oraz przy zachowaniu, w razie potrzeby, przepisów celnych podatkowych i policyjnych. Po ustaleniu zawartości należy bagaż ponownie starannie opakować, osznurować i zabezpieczyć plombami ekspedycji.
- Protokół
otwarcia.
Wzór № 7.** 3. O otwarciu bagażu należy spisać protokół podług wzoru № 7 w 2 ch egzemplarzach przez kalkę. Na każdą sztukę sporządza się oddzielny protokół, nawet gdy według przypuszczenia, pojedyncze sztuki stanowią jedną przesyłkę. Jeśli przez otwarcie będzie ustalona stacja nadania, należy jej przesłać odpis protokołu otwarcia; ta ostatnia stacja obowiązana jest na podstawie danych, zawartych w protokole odszukać nadawcę, o ile to będzie możliwe. Pierwopis protokołu stacja przesyła do Dyrekcji wraz ze „Zgłoszeniem przesyłki bezdowodowej” (Art. 8).

Art. 8.

Zgłoszenie bezdowodowego bagażu do Dyrekcji.

- Termin
i sposób
zgłoszenia,
Wzór № 5.** 1. Bezdowodowy bagaż należy zgłosić do Dyrekcji na 3-ci dzień na druku „Zgłoszenie przesyłki bezdowodowej” podług wzoru № 5 (prawa strona druku).
- Sztuki bezdowodowe, zawierające przedmioty ulegające szybkiemu zepsuciu oraz kosztowności należy natychmiast po ustaleniu zawartości zgłosić telegraficznie, a wślad zatem na piśmie.
- Zamieniony bagaż, którego odbiorca nie uznał za własny, należy również zgłaszać w przepisany powyżej sposób, jednak

w tym razie należy sporządzić równocześnie „Zgłoszenie braku” i „Zgłoszenie bezdowodowej przesyłki”, przyczem w jednym zgłoszeniu powinno się powołać na drugie.

Przy sporządzaniu zgłoszeń należy postąpić jak następuje:

- a) wszelkie znajdujące się na sztukach napisy oraz adresy należy dokładnie powtórzyć. Treść wszystkich nalepek i cech znajdujących się na bezdowodowych sztukach, należy również jaknajdokładniej wyszczególnić.
- b) rodzaj opakowania należy określić zgodnie z nomenklaturą podaną w załączniku A.
- c) zgłoszenia winny zawierać o ile to możliwe dokładne i całkowite określenia zawartości przesyłki, oraz ilości sztuk. Niedopuszczalne są zbiorowe określenia, jak np. ubrania i t. p.
- d) wymienić oddzielnie wagę każdej bezdowodowej sztuki. Wskazywanie przypuszczalnej wagi pojedynczych sztuk (bez sprawdzenia wagi) jest wzbronione.
- e) wynik własnych poszukiwań należy odnotować na zgłoszeniach.

Powiadomienie Dyrekcji. 2. Wszystkie poszukiwania telegraficzne należy adresować również w odpisie do właściwej Dyrekcji.

II. PRZESYŁKI NADZWYCZAJNE.

Art. 9.

Brakujące i bezdowodowe przesyłki nadzwyczajne.

Przy ujawnieniu braku lub bezdowodowych przesyłek nadzwyczajnych, należy stosować w całej rozciągłości przepisy, zawarte w art. od 1 do 8 niniejszych przepisów.

III PRZESYŁKI POŚPIESZNE I ZWYCZAJNE.

1. Brakujące przesyłki.

Art. 10.

Ujawnienie. Postępowanie z dowodami przewozowemi.

Na stacji nadania i pośredniej. Wzór № 1. 1. W razie ujawnienia braku przesyłki lub jej części na stacji nadania, względnie pośredniej właściwy pracownik ekspedycji winien niezwłocznie sporządzić „Raport o braku” według wzoru № 1 w 2-ch egzemplarzach przez kalkę. Pierwopis „Raportu” należy przytwierdzić do lewego górnego rogu listu przewozowego i wraz z odpisem, który służyć będzie za podstawę poszukiwań, doręczyć ekspedytorowi. Ekspedytor po zaopatrzeniu obydwóch egzemplarzy „Raportu” datownikiem, wysyła dowody przewozowe wraz z pierwopisem do stacji przeznaczenia w sposób przepisany dla przesyłania dowodów przewozowych wraz z towarem, t. j. wpisuje dowody przewozowe do wykazu oddawczego. Wysyłanie dowodów przewozowych drogą korespondencji

jest wzbronione. W razie częściowego zaginięcia przesyłki, dowody przewozowe wraz z pierwopisem „Raportu” towarzyszą pozostałej części przesyłki do stacji przeznaczenia. W wypadkach, w których brak stwierdzono „Protokołem” w myśl rozdziału B niniejszych przepisów, dołącza się do dowodów przewozowych zamiast „Raportów” odpisy „Protokołu”.

Na stacji przeznaczenia.

2. W razie ujawnienia braku na stacji przeznaczenia lub przy wyładowaniu z pociągu pracownik ekspedycji, ujawniający brak winien sporządzić „Protokół” w myśl rozdziału B niniejszych przepisów.

Uwagi na listach przewozowych wzbronione.

3. Na listach przewozowych nie wolno umieszczać żadnych uwag o braku lub o innych nieprawidłowościach.

Art. 11.

Poszukiwania. Dosyłanie. Wydanie.

Na stacji nadania.

1. Stacja nadawcza, która ustali brak przesyłki w całości lub jej części obowiązana jest, na podstawie odpisu „Raportu o braku” rozpocząć natychmiastowe poszukiwania na własnej stacji i w razie potrzeby rozciągnąć te poszukiwania na składy przedsiębiorstw dowozowych, bocznic, magazynów celnych i t. p. Również powinna ona przekonać się, czy przypadkiem na jedną i tę samą przesyłkę nie sporządzono podwójnych dowodów przewozowych. Jeśli przesyłka będzie odnaleziona, należy postąpić w myśl ust. 7 tego artykułu. O ile stacja nadania może dać wyjaśnienie, powinna o tem zawiadomić stację przeznaczenia.

Na stacji przeładowania drobnicy.

2. Jeśli na stacji przeładowania drobnicy będzie stwierdzony brak przybyłej i wyładowanej, a przeznaczonej do ponownego naładowania przesyłki, to stacja ta postępuje w myśl ust. 1 zdanie 1, 3 i 4 niniejszego artykułu.

Na stacji pośredniej przy braku wagonu.

3. Jeżeli stacja pośrednia stwierdzi brak ładownego wagonu, czy też próżnego wagonu prywatnego właściciela, powinna ona natychmiast zażądać telegraficznie wyjaśnienia od stacji wyjścia pociągu albo od stacji, na której wagon włączono do pociągu (t. j. stacji, która doręczyła dowody przewozowe konduktorowi-rozdawcy). Na „Raporcie o braku” zrobić należy uwagę: „Stację NN. powiadomiono”.
(stacja, data, podpis).

poczem Raport odesłać wraz z dowodami przewozowymi do stacji przeznaczenia.

Na stacji przeznaczenia.
Wzór № 8.

4. Wszelkie dalsze poszukiwania należą do stacji przeznaczenia, która winna natychmiast wpisać każdą zaginioną przesyłkę do „Rejestru przesyłek brakujących podług” Wzoru № 8.

Stacja przeznaczenia żąda wyjaśnień od stacji nadania telegraficznie przy braku następujących przesyłek:

- a) materiałów wybuchowych,
- b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,
- c) kosztowności,
- d) przesyłek z ubezpieczonym terminem dostawy,

- e) zwłok,
- f) żywych zwierząt,
- g) przesyłek całowagonowych i próżnych wagonów prywatnych właścicieli.

O ile z dowodów przewozowych będzie widoczne, którego dnia i na jakich stacjach pośrednich były dokonane czynności ekspedycyjne (stemple stacji przejściowych, albo przeładowania i t. p.) wyjaśnienia należy zażądać również od tych stacji.

Jeżeli w „Raporcie o braku” będzie wskazana stacja, która włączyła do pociągu wagon z przesyłką całowagonową, lub próżny wagon prywatnego właściciela (doręczyła omyłkowo konduktorowi-rozdawcy tylko dowody przewozowe) należy zażądać od tej stacji wyjaśnienia telegraficznie, o ile tego już nie uczyniła stacja pośrednia w myśl ust. 3 niniejszego artykułu.

Wzór Nr. 3. We wszystkich innych wypadkach stacja przeznaczenia winna zażądać wyjaśnienia od stacji nadania najpóźniej następnego dnia na piśmie na druku „Zawiadomienie o braku przesyłki” podług wzoru № 3.

Nadto należy zapytać stacje o nazwach brzmiących podobnie, pomiędzy którymi zachodzą wypadki mylnego przewozu ładunków. Również należy zapytać stację, na której przypuszczalnie będzie mogła pozostać poszukiwana przesyłka (stacja przekartowania, przeładowania i t. p.).

W razie braku przesyłki przy wydaniu, stacja przeznaczenia winna postąpić w myśl ust. 1 zdanie 1 niniejszego artykułu.

Redagowanie telegramów. 5. Telegramy poszukujące winny być ułożone treściwie lecz krótko. Odpisy tych telegramów należy adresować do przełożonej Dyrekcji kolejowej.

Postępowanie na stacjach otrzymujących zapytanie 6 Stacje po otrzymaniu zapytania o zaginięciu, powinny natychmiast wszcząć poszukiwania, czy zaginiona przesyłka tam nie zalega. Stacja nadania winna prócz tego przekonać się, czy nie posiada zawiadomienia od innych stacji o tem, że poszukiwana przesyłka znajduje się tam jako nadliczbowa. Na każde zawiadomienie o zaginięciu zapytana stacja winna odpowiedzieć, a mianowicie: jeśli odpowiedź będzie twierdząca (tj. brakująca przesyłka odnajdzie się na własnej stacji, albo można wskazać stację, na której znajduje się przesyłka) — telegraficznie, w innych wypadkach piśmiennie.

Odnaalezioną przesyłkę należy natychmiast wysłać do stacji przeznaczenia przy dodatkowej cedule przewozowej zwyczajnej lub pośpiesznej. O wysłaniu odnaalezioną przesyłki stacja wysyłająca zawiadamia stację przeznaczenia telegraficznie.

Wydanie. 7. Po nadejściu brakującej przesyłki lub jej części należy wezwać odbiorcę do odbioru. Przed wydaniem jednak należy:

- a) ustalić, czy dopełniono formalności celnych i dodatkowych,
- b) sprawdzić na podstawie „Rejestru przesyłek brakujących“, czy i gdzie odbiorca zgłosił roszczenie o odszkodowanie. W wypadku, gdy roszczenie takie zgłoszone zostało, wydanie może nastąpić jedynie na wyraźne zlecenie tego urzędu, który rozpatruje takie zgłoszenia. Nadesłaną w następstwie przesyłkę lub

jej część, stacja przeznaczenia wydaje odbiorcy po przedstawieniu przezeń wykupionego listu przewozowego.

Art. 12.

Zgłoszenie brakujących przesyłek do Dyrekcji.

Termin
zgłoszenia.

Wrazie nieprzybycia w całości lub części przesyłek:

- a) materiałów wybuchowych,
- b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,
- c) kosztowności,
- d) przesyłek z ubezpieczonym terminem dostawy,
- e) zwłok,
- f) żywych zwierząt,
- g) przesyłek całowagonowych i próżnych wagonów prywatnych właścicieli,

stacja przeznaczenia winna sporządzić

„Zgłoszenie braku“

Wzór Nr. 2. według wzoru № 2 i natychmiast wysłać je do Dyrekcji.

O braku wszelkich innych przesyłek należy wysłać „Zgłoszenie” na trzeci dzień.

Dzień otrzymania dowodów przewozowych liczy się jako pierwszy dzień powyższego terminu. Własne poszukiwania stacji nie przedłużają terminu, wyznaczonego na wysłanie zgłoszenia.

Bliższe wskazówki o sporządzaniu „Zgłoszenia” zawierają przepisy art. 4.

2. Przesyłki bezdowodowe.

Art. 13.

Ujawnienie. Przechowanie.

Określenie.

1. Jako bezdowodową, uważa się taką przesyłkę, na którą brak dowodów przewozowych bez względu na to, czy na sztukach znajdują się nalepki, cechy i adres, czy nie. Jako bezdowodowe należy uważać również takie przedmioty, które wypadły lub zostały wyrzucone z wagonu albo zostały skradzione z magazynu.

Ujawnienie

przesyłek
bezdowodowych.

Wzór Nr. 4.

2. W razie ujawnienia na stacji bezdowodowej przesyłki właściwy pracownik winien sporządzić w 1 egzemplarzu „Raport o przesyłce bezdowodowej” według wzoru № 4. Jeśli nie można określić stacji przeznaczenia lub jeśli przesyłkę bezdowodową ujawniła stacja przeznaczenia u siebie, należy sporządzić „Raport o przesyłce bezdowodowej” w 2 egzemplarzach przez kalkę, przy czym odpis winien być przymocowany do bezdowodowej sztuki. Pierwopis służy za podstawę do poszukiwań. Wagony przybyłe na stację bez dowodów lub przy cedułach dodatkowych należy grupować w jednym miejscu.

Ustalenie wagi. Przechowanie.

3. Bezdowodowe i nadesłane przy cedułach dodatkowych drobne przesyłki i pojedyncze sztuki należy natychmiast zważyć i złożyć na przechowanie w oddzielnym miejscu magazynu. Również oddzielnie winny być przechowywane bezdowodowe sztuki, już zgłoszone do Dyrekcji. Towary cenne należy natychmiast umieścić pod zamknięciem. Sposób cechowania bezdowodowych sztuk numerami „Rejestru” przesyłek bezdowodowych jest wskazany w art. 14 ust. 1.

Ekspedytor, względnie magazynier winien porównać złożone na przechowanie sztuki bezdowodowe ze sporządzonemi przez pracowników magazynowych „Raportami”. Jest on odpowiedzialny za to, czy wszystkie sztuki bezdowodowe znajdują się podczas przechowania w odpowiedniej ilości i czy są nalepione na nich odpisy „Raportu” oraz czy zostały zaopatrzone numerami „Rejestru” przesyłek bezdowodowych. Bez upoważnienia ekspedytora nie mogą być zabierane z miejsca przechowania sztuki bezdowodowe lub nadesłane przy cedułach dodatkowych. Powyższe dotyczy również bezdowodowych wagonów.

Art. 14.

Dalsze postępowanie. Wykrycie stacji przeznaczenia. Wydanie.

Rejestr przesyłek bezdowodowych.

1. Stacja, na której znajdują się przesyłki (sztuki) bezdowodowe, a która nie może natychmiast ustalić ich przynależności, winna wpisać je do „Rejestru przesyłek bezdowodowych” (patrz art. 19). Numer bieżący „Rejestru” należy wpisać w lewym górnym rogu „Raportu”, nalepionego na sztuce, lub wypisać na oddzielnej kartce i przytwierdzić do sztuki.

Wiadoma stacja przeznaczenia.

2. Jeśli nazwa stacji przeznaczenia przesyłki bezdowodowej jest bez wszelkich wątpliwości widoczna z nalepek lub cech, należy przesyłkę natychmiast wysłać w sposób, wskazany w ustępie 7 tego artykułu.

Stacja przeznaczenia wątpliwa.

W razie wątpliwości co do nazwy stacji przeznaczenia, należy natychmiast zapytać stację nadania, a jeśli ta nie będzie wiadoma, to przypuszczalną stację przeznaczenia, dokąd przesyłka należy. Zapytania takie należy czynić telegraficznie o ile dotyczą przesyłek:

- a) materiałów wybuchowych,
- b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,
- c) kosztowności,
- d) zwłok,
- e) żywych zwierząt,
- f) ładunków całowagonowych i próżnych wagonów prywatnych właścicieli,

co do wszelkich zaś innych przesyłek zapytanie wysyła się na piśmie podług wzoru № 6. (Zawiadomienie o przesyłce bezdowodowej). O przesyłki całowagonowe i próżne wagony prywatnych właścicieli należy zapytywać telegraficznie także ostatnią stację, na której wagon był włączony do pociągu. Jeżeli przesyłka nadejdzie do miejscowości, w której znajduje się kilka dworców, a na nalepkach nie będzie wyszczególniona dokładnie naz-

wa dworca, stacja gdzie zalegają sztuki bezdowodowe winna natchmiast powiadomić o tem pozostałe dworce.

W razie zalegania sztuk bezdowodowych lub wagonów bez dowodów na stacjach o nazwach podobnie brzmiących, należy postąpić w myśl ust. 2 tego artykułu.

Wiadoma tylko stacja nadania.

3. Jeżeli z nalepek lub napisów na sztukach (wagonach) można ustalić stację nadania, należy zapytać ją telegraficznie o stację przeznaczenia.

Niewiadoma ani stacja nadania, ani przeznaczenia.

4. Jeżeli na stacji znajdują się przesyłki (wagony) bezdowodowe, nie posiadające żadnych nalepek, ani napisów, na których podstawie możnaby ustalić nazwę stacji nadania, albo przeznaczenia, należy postąpić w myśl art 15 i 16.

O przesyłki całowagonowe i próżne wagony prywatnych właścicieli należy zapytywać telegraficznie także ostatnią stację, na której wagon był włączony do pociągu.

Redagowanie telegramów. Wzór № 6.

5. Telegramy poszukujące powinny być ułożone krótko i treściwie; nadto muszą one zawierać dane, wskazane we wzorze № 6. Telegramy należy adresować w odpisie do przełożonej Dyrekcji.

Postępowanie stacji otrzymującej za pytanie.

6. Stacja nadania, po otrzymaniu zapytania, winna na podstawie księgi magazynowej zawiadomić stację zapytującą dokąd przesyłka należy, a w razie zaginięcia dowodów przewozowych — przesać stacji przeznaczenia odpis ceduły przewozowej.

Wszystkie inne zapytane stacje winny sprawdzić u siebie, czy bezdowodowa przesyłka do nich nie należy.

Wszystkie zapytane stacje obowiązane są, jeżeli mogą udzielić wyjaśnienia, odpowiedzieć na zapytania telegraficznie w ten sam sposób; w innych wypadkach pisemnie.

Wzór № 6.

Na zapytania, sporządzone na piśmie podług wzoru № 6 należy odpowiedzieć na odcinku formularza, nawet wówczas, gdy zapytana stacja nie może udzielić żadanego wyjaśnienia.

Odeślanie.

7. Jeżeli po należytem wyjaśnieniu, przesyłka nadliczbowa ma być wysłana do właściwej stacji przeznaczenia, należy przed wysłaniem usunąć ze sztuk, nalepiony na nich odpis „Raportu”. Na wysłane sztuki ekspedycja sporządza cedułę dodatkową (zwyczajną lub pośpieszną) i o wysłaniu zawiadamia stację przeznaczenia kartogramem z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, kiedy należy zawiadomić telegraficznie. Na nalepkach, które będą umieszczone na wysyłanych sztukach, należy zamieścić uwagę: „do ceduły dodatkowej №.....”.

Wydanie.

8. Wydanie przesyłek bezdowodowych osobom nieuprawnionym do tego na podstawie umowy o przewóz, w szczególności zaś na podstawie napisów na sztukach, wskazujących właściciela np. opony prywatnych właścicieli, beczki z cechami firmowymi i t. p. jest wzbronione. Również jest wzbronione wydawanie przesyłek bezdowodowych nadawcy bez zezwolenia przełożonej Dyrekcji.

Odbiorcy należy wydać przesyłkę bezdowodową tylko po uprzednim sprawdzeniu danych o wyekspedjowaniu stosownie do przepisów zawartych w następujących dwóch ustępach. Wyjątkowo, według uznania ekspedytora i na jego osobistą cdpo-

wiedzialność, można wydać przypuszczalnemu odbiorcy przesyłkę bezdowodową, zawierającą towary ulegające szybkiemu zepsuciu, po uprzednim złożeniu przez odbiorcę odpowiedniego zabezpieczenia lub deklaracji na piśmie, mocą której odbiorca zobowiąże się pokryć wszelkie straty jakie z tego powodu mógłby ponieść Zarząd kolei.

Jeśli z nalepek albo napisów będzie widoczne n a z w i s k o n a d a w c y i n a z w a s t a c j i n a d a n i a, należy zażądać od tej ostatniej stacji potwierdzenia przynależności sztuk. Jeżeli stacja nadania potwierdzi, że sztuki były w rzeczywistości tam wyekspedjowane i nadesłał odpis ceduły przewozowej, stacja przeznaczenia winna wydać towar odbiorcy i na żądanie odbiorcy potwierdzić pobranie należności przewozowych na odpisie zawiadomienia o przybyciu przesyłki. W księdze magazynowej przybycia i „Rejestrze przesyłek bezdowodowych” należy uczynić uwagę o wydaniu przesyłki bez listu przewozowego. W razie otrzymania w następstwie pierwotnych dowodów przewozowych, należy ich nieprzyjmować do debetu, lecz przedstawić do Wydziału Dochodów z powołaniem się na numer debetu ceduły dodatkowej.

Jeśli z nalepek albo z napisów będzie widoczne tylko n a z w i s k o o d b i o r c y l e c z n i e s t a c j a n a d a n i a, należy zapytać się odbiorcy, czy przesyłka była dla niego przeznaczona, a po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej, porozumieć się telegraficznie ze stacją nadania, celem tak stwierdzenia przynależności jak i nadesłania odpisu ceduły przewozowej. O ile w ten sposób niewątpliwie ustalona zostanie przynależność sztuk, należy je wydać trybem przewidzianym wyżej w tymże ustępie.

Przed wydaniem jednak należy:

- a) ustalić czy dopełniono formalności celnych i podatkowych,
- b) sprawdzić na podstawie „Rejestru przesyłek brakujących”, czy i gdzie odbiorca zgłosił roszczenie o odszkodowanie. Jeżeli zgłosił rzeczony roszczenie, wydanie może nastąpić jedynie na wyraźne zlecenie tego urzędu, który rozpatruje takie zgłoszenie.

Przed wydaniem należy usunąć ze sztuk nalepione na nie odpisy raportów o bezdowodowych przesyłkach.

Art. 15.

Sprawdzenie zawartości przesyłek przez otwarcie.

W tej mierze stosuje się w całej rozciągłości przepisy zawarte w art. 7. Wagony ładowne należy otwierać n a t y c h m i a s t

Art. 16.

Zgłoszenie przesyłek bezdowodowych do Dyrekcji.

Stacje, posiadające przesyłki bezdowodowe:

- a) materiałów wybuchowych,
- b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,
- c) kosztowności,

- d) z ubezpieczonym terminem dostawy,
- e) zwłok,
- f) żywych zwierząt,
- g) całowagonowe i próżne wagony prywatnych właścicieli winny na podstawie „Rejestru przesyłek bezdowodowych” sporządzić „Zgłoszenie bezdowodowej przesyłki”

Wzór Nr. 5. podług wzoru № 5 i wysłać do Dyrekcji n a t y c h m i a s t.
Wszelkie inne bezdowodowe przesyłki należy zgłaszać na 3-ci dzień.

Własne poszukiwania stacji nie przedłużają terminu, wyznaczonego na wysłanie zgłoszenia.

Bliższe wskazówki o sporządzaniu zgłoszeń zawierają przepisy art. 8.

Inne zgłoszenia. W razie sprzedania w drodze przetargu, względnie zniszczenia towarów, ulegających szybkiemu zepsuciu, należy odpowiednie zgłoszenie wysłać do Dyrekcji n a t y c h m i a s t.

IV. POSTANOWIENIA WSPÓLNE.

Art. 17.

Doniesienie o załatwieniu.

Do Dyrekcji. 1. Po wyrównaniu braku lub wydaniu zarówno bagażu, jak i przesyłki nadzwyczajnej, pośpiesznej i towarowej należy n a t y c h m i a s t wysłać do Dyrekcji „Z g ł o s z e n i e o w y r ó w n a n i u” podług wzoru № 2 względnie № 5 (lewa część formularza).
Wzór Nr. 2, Nr. 5.

Późniejsze nadesłanie bagażu. 2. Jeżeli bagaż, stosownie do przepisów art. 3 ust. 1 i 2, przesłany zostanie p o d r ó ż n e m u do innej, a nie do pierwotnej stacji przeznaczenia, nowa stacja przeznaczenia powinna powia-powiadomić o tem pierwotną stację przeznaczenia natychmiast po wydaniu bagażu.

Art. 18.

L i k w i d a c j a.

Postępowanie. Jeżeli stacje zgłoszą do Dyrekcji bezdowodowy bagaż lub przesyłki innego rodzaju, nie podlegające łatwemu zepsuciu, to sprzedaż tychże nastąpić może tylko na zlecenie Dyrekcji. O dokonanej sprzedaży stacja zawiadamia Dyrekcję w przepisany sposób na „Zgłoszeniu o wyrównaniu”.
Wzór Nr. 5.

Art. 19.

Rejestr przesyłek brakujących i bezdowodowych.

Prowadzenie rejestru Wzór № 8. 1. Każda stacja prowadzi specjalny Rejestr przesyłek brakujących i bezdowodowych według wzoru № 8.

Odpowiedzialność. 2. Za ścisłość i terminowość rejestracji odpowiada odnośny kierownik ekspedycji.

- Obowiązek rejestracji.** 3. Przesyłki bezdowodowe mają rejestrować te stacje, które ujawnią przesyłki tego rodzaju.
W razie otrzymania przez stację przesyłki przy dowodach dodatkowych i wątpliwości, co do traktowania takiej przesyłki jako dowodowej lub bezdowodowej, stacje winny zażądać wyjaśnienia od przełożonej Dyrekcji.
- Termin rejestracji.** 4. Wszystkie nieprawidłowości, o których mowa w niniejszych przepisach, należy rejestrować na tych miast po uławianieniu.
- Numeracja.** 5. Wszystkie przedstawiane przez stacje do Dyrekcji Zgłoszenia i Zawiadomienia o wyrównaniu winny mieć w ciągu każdego roku kalendarzowego kolejną numerację poczynając od № 1. Każde zawiadomienie o wyrównaniu winno posiadać ten sam numer, którym opatrzone było odpowiadające mu „Zgłoszenie”.

Art. 20.

Rewizja magazynów, torów oraz placów naładunkowych i wyładunkowych.

- Magazyny.** 1. W celu wykrycia braku przesyłek lub przesyłek bezdowodowych, magazyny towarowe powinny być, o ile możliwości, jaknajczęściej rewidowane; terminy rewizji określa właściwa Dyrekcja.
- Tory naładunkowe i wyładunkowe.** 2. Rewizje wagonów ładownych, względnie należących do prywatnych właścicieli wagonów próżnych, znajdujących się na torach naładunkowych i wyładunkowych dokonywują ekspedycje codziennie.

Art. 21.

Zakaz poszukiwań innego rodzaju. Korespondencja.

1. Wszelkie inne poszukiwania prócz wymienionych w niniejszych przepisach, jak wysłanie listów gończych lub telegramów okólnikowych są wzbronione.
- Obowiązki ekspedytora.** 2. Bez zezwolenia kierownika ekspedycji nie wolno pracownikom magazynu wysyłać dowodów przewozowych bez należących do nich ładunków lub ładunków bez dowodów przewozowych, ani sporządzać dodatkowych cedułów bagażowych i towarowych.
- Przechowywanie korespondencji i rejestrów.** 3. Korespondencje, dotyczące poszukiwań oraz raporty służby stacyjnej i pociągowej należy układać porządkowo według daty sporządzenia lub wpływu.
Rejestry oraz całą korespondencję, dotyczącą poszukiwań wraz z załącznikami należy przechowywać w ekspedycji w ciągu 3-ich lat.

B.

USZKODZENIE, BRAK NA WADZE, ORAZ BRAK BAGAŻU I INNYCH PRZESYŁEK.

Art. 22.

Postępowanie.

Protokół dla ustalenia stanu lub braku przesyłki.

1. O każdym uszkodzeniu, braku na wadze lub zaginięciu przesyłki, które kolej jest obowiązana stwierdzić protokularynie w myśl art. 82 Przepisów Przewozowych względnie art. 25 Konwencji Berneńskiej ekspedycja, która pierwsza poweźmie przypuszczenie, ujawni lub otrzyma przed odbiorem przesyłki, od osoby uprawnionej odpowiednie zawiadomienie, obowiązana jest natychmiast sporządzić protokół według wzoru № 9.

Wzór № 9.

O ile szkoda przypuszczalnie przenosi 300.000 mp. stacja powinna przed spisaniem protokołu zażądać wskazówek od Dyrekcji.

W razie braku przesyłki lub jej poszczególnych sztuk, należy prócz tego wysłać do Dyrekcji „Zgłoszenia” stosownie do art. 12 niniejszych przepisów.

O ile przy zgodnej ilości sztuk danej przesyłki będzie stwierdzony wyłącznie brak na wadze, „Zgłoszenia” do Dyrekcji wysłać nie należy.

Obowiązki stacji

2. W razie ujawnienia szkody stacja powinna usunąć przyczynę tejże o ile możliwości w ten sposób, aby zapobiedz zwiększeniu się szkody, względnie, przy dalszem wysłaniu przesyłki, zabezpieczyć od uszkodzenia inne, razem z nią przewożone przesyłki.

Art. 23.

Sposób sporządzania protokołów.

Ogólne przepisy.

1. Protokoły, spisane o braku lub uszkodzeniu przesyłek stanowią podstawę do orzeczenia, czy i w jakim stopniu koleje żelazne ponoszą w poszczególnych wypadkach odpowiedzialność za całość danej przesyłki. Wskutek tego stacje powinny uświadomić sobie, że protokoły te muszą być spisywane bardzo skrupulatnie, tembardziej, że nieumiejętne albo niedbałe spisanie protokołu może spowodować w wyniku nie tylko nieuzasadnione straty dla kolei, lecz również służbową i materialną odpowiedzialność pracowników winnych wadliwego spisania protokołu. W protokołach należy treściwie i dokładnie zamieszczać wyłącznie fakty stwierdzone bez żadnych przypuszczalnych wniosków, mając na uwadze, że niejednokrotnie odnośnemu pracownikowi wypadnie stwierdzić w sądzie przysięgą dane zamieszczone w protokole.

Z uwagi na szczególną ważność tego dokumentu spisywanie protokołów należy wyłącznie do atrybucji kierownika ekspedycji lub specjalnie w tym celu wyznaczonego pracownika, który wpisuje odpowiednie dane dopiero po uprzednim osobistym i dokładnym zbadaniu przesyłki.

Protokoły sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwopis towarzyszy przesyłce, a odpis wraz z plombami wagowymi i wykazem ładunkowym ekspedycja przedstawia do Dyrekcji. Na żądanie jednak osoby uprawnionej do rozporządzenia przesyłką kolej jest obowiązana doreczyć takiej osobie odpis protokołu (art. 82) (2) Przepisów Przewozowych). Nadto należy, w myśl art. 25 Konwencji Berneńskiej, w komunikacji z zagranicą, wysłać odpis protokołu do zagranicznej stacji nadania. (Co do dalszych wypadków sporządzania odpisów protokołów, porównaj przepisy, zawarte w art. 28, ust. 3 i 7).

2. Przy sporządzaniu „Protokołów” należy stosować ściśle następujące przepisy:

- a) Oznaczyć dokładnie miejsce wewnątrz wagonu, w którym załadowano daną przesyłkę n. p. „przy ścianie czołowej” bezpośrednio obok drzwi, zaplombowanych przez stację X, „między innymi przesyłkami, załadowanymi przez stację B”, „na innych przedmiotach w pobliżu okienek” i t. p.

(Określenia w rodzaju „na lewo”, „wschodnia część wagonu” i tym podobne są bezcelowe, wobec tego niedopuszczalne).

- b) Położenie i zabezpieczenie przesyłki, n. p. przymocowanie (powiązanie) butli szklanych, załadowanie wszerek i wzdłuż, stojące albo siedłane naładowanie beczek, ilość, stan i sposób umocowania klinów, zabezpieczenie przed wywróceniem należy bezwarunkowo wskazać. W szczególności powinno się podać czy zastosowano obowiązujące przepisy zawarte w załączniku A i B do Przepisów Przewozowych co do opakowania i ładowania przy przewozie żywych zwierząt oraz przedmiotów przyjmowanych do przewozu kolejami warunkowo. Przy przewozie towarów, które wskutek swych przyrodzonych właściwości narażone są na szczególne niebezpieczeństwo połamania, należy podać, czy opakowanie tych przedmiotów również zostało uszkodzone, lub czy inne przedmioty, załadowane do tego samego wagonu nie doznały uszkodzenia podczas przewozu. O ile możliwości należy w rubryce 1 (3) protokołu naszkicować położenie ładunku w wagonie w celu wyjaśnienia sposobu załadowania. (Ogólne określenie w rodzaju: Sposób załadowania „dobry”, „normalny”, „bez zarzutu” i t. p. są niewystarczające).

- c) Przy uszkodzeniu lub zaginięciu żywych zwierząt należy podać, czy i jaką podściółkę użyto do wagonu, czy i w jaki sposób zwierzęta były przywiązane, czy duże zwierzęta nie stały stłoczone lub przyciśnięte do ścian, czy drobne zwierzęta posiadały możliwość położenia się; przy przewozie zwierząt w krytych wagonach należy podać, czy zabezpieczono dostatecznie dopływ świeżego powietrza do wagonu.

- d) W tym miejscu należy określić treściwie i dokładnie ujawnione uszkodzenie lub brak na wadze. Przy uszkodzeniu przedmiotów o nieznanym kształcie należy, o ile możliwości, sporządzić szkic uszkodze-

Do części I (3) protokołu (sposób i stan załadowania).

Do części I (4) protokołu (Obecny stan przesyłki).

nia lub dołączyć podobiznę danego przedmiotu z cenników lub innych druków.

Do części I (5) protokołu (Ustalenie wagi).

e) W tej rubryce należy podać pod lit. a) ogólną wagę przesyłki, pod lit. b) wagę uszkodzonej części przesyłki. Przy przesyłkach, składających się z kilku sztuk, należy jeżeli to jest widoczne z listu przewozowego, zaznaczyć że przy nadaniu ważono każdą pojedynczą sztukę oddzielnie lub partjami, jakoteż sprawdzić wagę w ten sam sposób. Przy ładunkach całowagonowych należy podać ciężar własny wagonu oraz wagę użytych przyborów ładunkowych.

Do części I (6) protokołu (Rodzaj i stan opakowania przesyłki a w szczególności sztuk uszkodzonych).

f) W rubryce tej należy opisać zewnętrzne i o ile można rozpoznać również wewnętrzne opakowanie. Wskazać materiał użyty go opakowania nadmienić, czy nowy, czy stary, oznaczyć grubość desek przy skrzyniach, klepek przy beczkach i t. p.).

Do części I (7) protokołu (Ślady, wycieku lub rozsypania).

g) podać, czy i w jakim stopniu stwierdzono ślady wycieku, sączenia, rozpylenia, lub rozsypania się przewożonej przesyłki.

Do części I (8) protokołu (Niewątliwe powody uszkodzenia).

h) w rubryce tej należy podać jedynie nie ulegające żadnej wątpliwości powody uszkodzenia. Jeżeli jednak pewne oznaki wskazują na to, że uszkodzenie powstało w całości lub częściowo, już przed nadaniem, (np. jeśli znajdujący się w opakowaniu odlew żelazny posiada w miejscu pęknięcia rdzę) to należy przyjąć jako pewnik, że uszkodzenie powstało przed nadaniem.

Wskazanie, jako powód uszkodzenia, „uderzenie rzenie wagonów przy przetaczaniu”, „okradzenie”, „nieumiejętne obchodzenie się z przesyłką” i t. p. mogą wywołać niesłuszne roszczenia o odszkodowanie wobec czego takie powody należy przytaczać jedynie wtedy, jeśli co do nich nie zachodzą żadne wątpliwości. (jeśli naocni świadkowie stwierdzą taki wypadek). Jeżeli zachodzi przypuszczenie co do możliwości takiej przyczyny uszkodzenia, to należy sporządzić oddzielne sprawozdanie i dołączyć je do protokołu, który przedstawia się do Dyrekcji.

Również nie wolno przytaczać w protokole uchybień z dziedziny wewnętrznych przepisów służbowych, jak np. brak nalepek z napisem „Ostrożnie przetaczać” i t. p., gdyż podobne oświadczenia mogą wywołać również niesłuszne żądania odszkodowania od kolei. W razie potrzeby należy i o takich uchybieniach donieść Dyrekcji w oddzielnych sprawozdaniach. Jeżeli powód uszkodzenia nie zostanie należycie wyjaśniony, należy podać w powołanej rubryce „nie wiadomo”;

Do części II protokołu. Uwagi stacji przejściowych w razie zwiększenia się szkód oraz inne spostrzeżenia.

Do części III (1) protokołu (Rozdział i rozmiar szkody).

Do części III (2) protokołu. (Powód uszkodzenia).

Do części III (3) protokołu. (Ocena szkody i podstawa oceny).

Podpisy.

i) w razie zwiększenia się stwierdzonej już raz protokularynie szkody, stacje przejściowe, stwierdzające tę okoliczność winny poczynić odpowiednie uwagi w części II protokołu;

k) w rubryce tej należy uzupełnić dane, zawarte w części I protokołu, przez dokładny opis stanu przesyłki oraz zewnętrznego i wewnętrznego opakowania; przy brakach na wadze sztuk opakowanych, należy podać, czy w opakowaniu znajduje się próżnia, odpowiadająca stwierdzonemu brakowi. Również należy wskazać, czy i w jakim stopniu uległa obniżeniu wartość uszkodzonej przesyłki, czy zachodzi możliwość zużyć ją według pierwotnego przeznaczenia lub w inny sposób.

l) tu należy wskazać okoliczności, wyświełające powód uszkodzenia. Szczególną uwagę należy zwrócić na okoliczności zwalniające kolej od odpowiedzialności w myśl art. 86 Przepisów Przewozowych podczas przewozu przesyłki, lub ograniczających tę odpowiedzialność.

O ile w liście przewozowym nadawca stwierdził brak lub wadliwość opakowania, wzgl. zrobił tamże wzmiankę o złożeniu ogólnego oświadczenia, wskazującego na wspomnianą okoliczność, należy w protokole dosłownie powtórzyć oświadczenie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym, pozatem obowiązują przepisy, zawarte w ust. h) tego artykułu.

m) przy ocenie zmniejszenia się wartości należy zawsze podać, na jakiej podstawie odbyła się ocena szkody, (przedstawienie faktury ze wskazaniem wystawcy, miejsca i daty orzeczenia rzeczoznawców i t. p.);

n) odbiorca względnie nadawca podpisuje protokół li tylko wtedy gdy jest obecny przy stwierdzeniu lub ocenie szkody. Jeżeli odbiorca wzgl. nadawca, wzbrania się, mimo powyższego podpisać protokół, należy zaznaczyć przyczynę odmowy w rubryce „podpis — odbiorcy — nadawcy”.

3. Do stwierdzenia braku wagi lub faktu uszkodzenia przesyłki, oraz dokładnej oceny szkody, należy wezwać dwóch stronnych świadków jakoteż o ile to będzie możliwe, osobę uprawnioną do rozporządzenia przesyłką.

(Porównaj przepis art. 82 (3) Przepisów Przewozowych).

Na żądanie osoby uprawnionej do rozporządzenia przesyłką, należy wezwać rzeczoznawców do oceny szkody — nadto wzywać ich należy w każdym wypadku, o ile zajdzie tego potrzeba, w razie trudności napotykanych przy ocenie znacniejszej szkody, wobec jawnie rażącej różnicy pomiędzy roszczeniem uprawnionej osoby a rzeczywistą stratą. Jeśli szkoda wynosi przypuszczalnie nie więcej niż 100.000 mkp. kierownik ekspedycji ma prawo sam wezwać rzeczoznawców, jeśli nie więcej niż 300.000 mkp. wzywa ich Oddział, a wyżej tej kwoty decyduje Dyrekcja.

4. Stacje pośrednie stwierdzają protokołem ujawniony brak lub uszkodzenie ładunku tylko co do ilości i rodzaju braku, oraz stopnia uszkodzenia; ocenę szkody powstałej skutkiem braku lub uszkodzenia dokonywa zawsze dopiero stacja przeznaczenia.

Ocenę szkody dokonywa stacja przeznaczenia z wyjątkiem wypadków, kiedy towar posiada cenę giełdową lub rynkową, jak zboże, cukier, sól, nafta, węgiel kamienny i t. p., która daje możliwość określić szkodę na podstawie ilości brakującego towaru.

Do towarów nieposiadających cen giełdowych lub rynkowych zaliczają się: wszelkie tkaniny, galanterja, odzież, obuwie, tytoń, wyroby ze skóry i t. p., które znajdują się w handlu w rozmaitych gatunkach i stosowie do tego posiadają ceny od najniższych do najwyższych.

Ocenę szkody należy dokonywać albo za pomocą porównania z fakturą lub rachunkiem, które powinien przedstawić odbiorca (fakturę lub rachunek w oryginale, bądź odpisy tychże, poświadczone należycie przez kierownika ekspedycji i odbiorcę, należy dołączyć do protokołu) albo zapomocą ekspertyzy przez rzeczoznawców.

U w a g a. Dla ustalenia szkody, powstałej skutkiem braku towarów, nieposiadających cen giełdowych lub rynkowych, należy zawsze żądać aby odbiorca przedstawił fakturę lub rachunek; gdyby jednak odbiorca odmówił, należy otworzyć opakowanie wszystkich, stanowiących przesyłkę sztuk i sporządzić szczegółowy spis znajdujących się w nich towarów.

Przy stwierdzeniu i ocenie szkody należy ściśle przestrzegać co następuje:

- a) rodzaj uszkodzenia opakowania wymienić w protokole najdokładniej, nprz. 2 deski w skrzyni załamane; worek w 2-ch miejscach dziurawy — jedna dziura wielkości 5×8 ctm., druga 3×7 ctm.; płótno na beli rozcięte albo rozdarte na długości 20 ctm., ale znajdujące się pod nim pudło łubiane nie uszkodzone;
- b) przed przystąpieniem do sprawdzenia z fakturą lub rachunkiem zawartości sztuk szczegółowo zbadać stan ich opakowania i zaznaczyć w protokole rezultat oględzin t. j. czy na opakowaniu są i jakie ślady uszkodzeń lub otwierania, czy sznury na sztukach i plomby nadawcy są nieuszkodzone, czy można bez uszkodzenia ich dostać się do wnętrza opakowania, czy są ślady naprawy opakowania i jakiego są one rodzaju (zdarza się często, że odrywane deski są przybite gwoździami innej wielkości albo gatunku, bele zaszyte innymi nićmi lub innym szwem niż pozostałe boki i t. p. oznaki, dające nieraz możliwość ustalenia miejsca kradzieży);
- c) przedstawioną przez odbiorcę fakturę albo rachunek należy zbadać, czy rzeczywiście dotyczy danej przesyłki t. j. czy wymienione w nich: numer listu przewozowego, nazwisko odbiorcy, cechy, numer, ilość sztuk, rodzaj opakowania i nazwa towaru zgadzają się z danymi, jakie zawiera list przewozowy a nazwa towaru z towarem, który się znajduje w rzeczywistości;

- d) po otwarciu opakowania przekonać się czy jest ono szczelnie wypełnione towarem, czy też znajduje się w niem próżnia i czy brakująca ilość towaru mogłaby się w niej pomieścić; w jakim miejscu w kierunku śladów uszkodzenia opakowania znajduje się próżnia t. j. czy pod deskami. na których są ślady włamania, względnie pod uszkodzonym albo zaszytym miejscem lub szwem w beli, czy też w innym zupełnie miejscu; czy niema w miejscu, w którym brakuje towaru jakichś przedmiotów włożonych w celu wyrównania wagi przesyłki i czy przedmioty te posiadają jakie cechy wskazujące na ich pochodzenie, czy wewnętrzne opakowanie towaru jest uszkodzone lub nie; jak towar jest ułożony i czy nie widać nieładu w ułożeniu. Jeśli zatem miejsce po wyjętym towarze będzie wypełnione gazetami, to w protokule wymienić ich tytuły, numera, miejsca i datę wydania, jeśli papier od cukru — to nazwę cukrowni, jeśli cegła — to nazwę cegielni; jeśli kamieniami lub drzewem to ich rodzaj i takie dowody rzeczowe przedstawić wraz z protokołem do Dyrekcji;
- e) przy ujawnieniu braku na wadze w związku z brakiem części towaru, wyszczególnionego w fakturze, bezwzględnie zważyć taką ilość znajdującego się w opakowaniu towaru, która odpowiadałaby ilości brakującego aby przekonać się czy brakujący towar mógł istotnie ważyć tyle ile brakuje wagi. Rezultat takiego ważenia zaznaczyć w protokule. Naprz. jeśli w porównaniu z fakturą brakuje 6 par obuwia, to z pozostałej w opakowaniu ilości trzeba zważyć 6 par i wagę ich wpisać do protokołu. Jeśli w danej przesyłce nie pozostało towaru, którego brakuje podług faktury, to wagę tego ostatniego może ustalić tylko rzeczoznawca;
- f) jeśli odbiorca nie przedstawi faktury albo rachunku, to w protokule nie wolno wymieniać ilości i rodzaju brakującego towaru, a tylko najdokładniej wyszczególnić wszystkie towary, jaki okaże się w rzeczywistości;
- g) jeśli przy sprawdzaniu zawartości sztuk będą ujawnione próżne pudełka lub papier, w który był opakowany towar, to znajdujące się na nich napisy, zawierające firmę fabryczną, rodzaj, gatunek albo ilość towaru porównać z fakturą czy taki towar jest w niej wymieniony; jeśli napisy znajdują się tylko na pudełkach z towarem a na próżnych ich niema, trzeba tę okoliczność zaznaczyć w protokule.
- W obydwu wypadkach, jak również jeśli ani na pełnych, ani na pustych pudełkach nie będzie żadnych napisów, trzeba nadmienić w protokule, czy brakująca ilość towaru mogła pomieścić się w pustych pudełkach i czy mogła wypełnić je całkowicie;
- h) przy ustaleniu braku towaru w przesyłce, składającej się z kilku sztuk, jeśli zawartość każdej poszczególnej sztuki jest wymieniona w fakturze oddzielnie, należy sprawdzić zawartość nie tylko uszkodzonych, lecz wszystkich, należących do tej przesyłki sztuk, gdyż zdarza

się, że rzekomo brakująca ilość towaru znajduje się w sztukach nieuszkodzonych;

- i) w wypadkach, kiedy w fakturze jest podana waga towaru netto (bez opakowania) zważyć oddzielnie towar i oddzielnie opakowanie, ponieważ brak na wadze może powstać skutkiem zmniejszenia się wagi opakowania przez wyschnięcie, oderwanie się obręczy i t. p.;
- k) w razie braku sprzętów domowych, mebli i t. p. trzeba żądać od odbiorcy szczegółowego spisu nadanych rzeczy i z tym spisem porównać zawartość przesyłki. Jeśli odbiorca nie będzie mógł przedstawić takiego spisu należy otworzyć opakowanie wszystkich sztuk, stanowiących przesyłkę i sporządzić szczegółowy spis zawartości sztuk;
- l) przy ustaleniu braku wina wymienić gatunek wina podług faktury lub rachunku, a także podług etykiet, znajdujących się na butelkach lub baryłkach. Jeśli wino jest przewożone w beczkach, to ustalić wagę każdej beczki oddzielnie i wymienić gatunek znajdującego się w niej wina. W razie jeśli wino okaże się w stanie zepsutym (zepsute wino daje mętny osad) nie wolno ograniczać się podaniem ceny wina podług faktury, lecz wezwać rzeczoznawcę, który ma orzec w jakim stopniu wino jest zepsute i jaką przedstawi wartość w chwili dokonywania ekspertyzy;
- m) w wypadkach uszkodzenia przewożonych w skrzynkach lub innym opakowaniu wyrobów ze szkła, butli szklanych z płynami, szkła okiennego, luster i t. p. zaznaczyć w protokule czy wewnętrzne opakowanie ze słomy, siana, wełny drzewnej w zupełności zabezpieczało towar od rozbicia, czy też skutkiem niedostatecznego opakowania przedmiot ze szkła uderzając o boki skrzyni uległ rozbiciu;
- n) przy ustalaniu braku płynów przewożonych w beczkach, zaznaczyć w protokule, czy płyn sączył się z beczki i co było tego powodem (stare, zgniłe klepki, niedokładne nabicie obręczy), czy beczki były w wagonie podklinowane i kliny przybite do podłogi wagonu, czy naładowane leżąc w jedną warstwę lub więcej, oraz czyjemi środkami były ładowane i czy w drodze były przeładowane;
- o) przy braku ogólnej wagi i uszkodzeniu worków z towarami sypkimi, jak cukier kryształ, zboże, nasiona, orzechy i t. p. należy zważyć oddzielnie uszkodzone i oddzielnie nieuszkodzone worki, obydwa rezultaty ważenia zamieścić w protokule, oraz dodać czy nieuszkodzone worki są jednakowej, czy też rozmaitej wielkości;
- p) przy braku na wadze skór garbowanych i surowych suchych z włosiem zwrócić uwagę, czy niema na nich pleśni, co jest dowodem, że były nadane w stanie wilgotnym i brak powstał skutkiem wyschnięcia, a także czy niema śladów świeżego odrzynania, co dowodziłoby kradzieży w drodze;

- r) przy ustalaniu na podstawie faktury braku na wadze lub szkody, powstałej skutkiem potłuczenia wyrobów szklanych lub fajansowych, przewożonych luzem w wagonach krytych, przedewszystkiem przekonać się jaki jest stan załadowania i czy towar należycie był zabezpieczony od potłuczenia; następnie zważyć całą przesyłkę, a następnie potłuczone szkło lub fajans i odpowiadającą ilości potłuczonych—ilość całych przedmiotów. Przykład: w porównaniu z fakturą brak 100 dzbanków fajansowych, które są potłuczone. Po zważeniu całej przesyłki trzeba zważyć potłuczony fajans, a nakoniec 100 całych dzbanków. Te dane wykażą czy na stacji nadania była rzeczywiście załadowana taka ilość towaru, jaka jest podana w fakturze. Jeśli są dane, że przesyłka była przeładowana w drodze, to zapytać telegraficznie stację przeładowania czy przy przeładowaniu był obecny nadawca lub jego pełnomocnik i odpis telegramu zapytującego, oraz odpowiedź dołączyć do protokołu;
- s) ustalając szkodę wynikłą skutkiem uszkodzenia lub potłuczenia maszyn, mebli i t. p. opisać rodzaj i stan opakowania, o ile te przedmioty były opakowane, a rzeczoznawca winien orzec, czy nie ma na towarze śladów dawnych uszkodzeń, powstałych przed nadaniem przesyłki i czy można te przedmioty doprowadzić do stanu używalności drogą zamiany uszkodzonych części przez nowe i winien określić wysokość kosztów naprawy;
- t) w wypadkach przetarcia albo zamoczenia wszelkich tkanin wskazać w protokule ilość metrów uszkodzonej tkaniny od początku sztuki do końca uszkodzenia i tylko za tę ilość rzeczoznawca winien ustalić wysokość odszkodowania o ile ta ilość w zupełności lub tylko częściowo stała się niezdatną do użytku;
- u) przy zamoczeniu mąki, kaszy, cukru i t. p. nie można używać ogólnego określenia, że tyle a tyle worków zostało zamoczonych, lecz zupełnie dokładnie wymienić zewnętrzne ślady zamoczenia, naprz. tyle a tyle worków z wilgotnymi albo suchymi plamami — pozostawiając rzeczoznawcy określenie stopnia zamoczenia i uszkodzenia towaru, oraz w jakim stopniu towar stracił przez to na wartości.

Rzeczoznawca winien nie tylko ograniczyć się do zewnętrznego zbadania stanu worków lecz także zbadać stan i jakość towaru przyczem ma orzec, czy plamy na workach powstały skutkiem zamoczenia, czy też skutkiem właściwości towaru, wydzielającego wilgoć pod wpływem zmian atmosferycznych;

- w) przy stwierdzeniu zagrzanego, spleśniałego albo stęchłego zboża, rzeczoznawca winien orzec skutkiem czego zboże uległo zepsuciu, a mianowicie: czy skutkiem tego, że zboże było zbierane z pola w porze deszczowej, czy że niedbale było przechowane w śpichrzu, albo młócone w stanie wilgotnym i t. p.

Bagaż ubezpieczony.

5. O ile bagaż ubezpieczony w „Europejskiem Towarzystwie Ubezpieczeń” okaże się w stanie uszkodzonym lub z brakiem wagi, albo też zaginie, należy nad nagłówkiem protokołu umieścić uwagę: „Bagaż ubezpieczony na stacji na kwotę mp. (polisa №)” i podkreślić tę uwagę czerwonym ołówkiem. W oddzielnem sprawozdaniu należy wskazać imię i nazwisko oraz adres właściciela ubezpieczonego bagażu.

Art. 24.

Postępowanie z protokołami. Stosunek kolei do obiorcy (nadawcy).

Na stacji nadania albo pośredniej.

1. Stacja nadania albo pośrednia, która sporządzi protokół, powinna przytwierdzić go do dowodów przewozowych w sposób jaknajtrwalszy.

Wzór № 10

2. Każda stacja prowadzi „Kontrolę protokołów” podług wzoru № 10 do której spisuje protokoły w miarę ich sporządzania i zaopatruje je bieżącym numerem. Numeracja rozpoczyna się z początkiem każdego roku kalendarzowego od № 1. Stacja przeznaczenia wpisuje do kontroli również protokoły otrzymane przy dowodach przewozowych i numer bieżący swojej kontroli umieszcza w mianowniku pod numerem stacji, która spisała protokół n. p. Na przesyłkę nadaną z Warszawy do Tarnopola, przez Kraków i Lwów, sporządza protokół stacja Kraków w części I i uzupełnia go stacja Lwów w części II. W tym wypadku protokół otrzymuje numer w Krakowie np. 5, Lwów uzupełniając część II, nie zaopatruje protokołu swoim numerem, a dopiero stacja Tarnopol uzupełnia, w formie ułamka swoim numerem, np. 16, tak że ostatecznie protokół będzie posiadał № 5/16.

Stacje pośrednie, które uzupełniają protokół w części II, nie zapisują takich protokołów do swojej kontroli.

Na stacji przeznaczenia.

3. Stacja przeznaczenia winna otrzymywane przy dowodach przewozowych protokoły, porównać z rzeczywistym stanem przesyłki, poczem odłącza protokoły od dowodów i wpisuje do Kontroli wspólnie ze sporządzonymi przez nią protokołami, w porządku kolejności. Przed wydaniem przesyłki, kierownik ekspedycji lub specjalnie do tego wyznaczony pracownik winien osobiście dokonać oględzin przesyłki, sprawdzić dane, zawarte w protokole i na tej podstawie uzupełnić część III protokołu. Przy braku na wadze, należy przesyłkę bezwarunkowo, a przy uszkodzeniu w razie potrzeby, przeważać przed wydaniem.

C.

POSTĘPOWANIE PRZY UJAWNIENIU KRADZIEŻY ORAZ OBRABOWANIA PRZESYŁKI.

Art. 25.

Ogólne uwagi.

1. Niniejsze przepisy obowiązują zarówno przy ujawnionym braku całych sztuk, jeżeli towarzyszące okoliczności wskazują na kradzież, jakoteż przy obrabowaniu przesyłek, t. j. uszkodzeniu lub

braku na wadze, spowodowanego usiłowaniem wtargnięcia do wnętrza przewożonych sztuk. Wszelkie obowiązki nałożone na stacji w myśl przepisów tego artykułu ciążyą bezpośrednio na kierowniku danej ekspedycji.

Postępowanie wstępne, oraz dalsze dochodzenia.

2. Zasadniczo we wszystkich wypadkach ujawnionej kradzieży należy wszcząć natychmiast dochodzenia na miejscu stwierdzenia kradzieży. Celem uniknięcia podwójnych dochodzeń, stacja nadawcza albo pośrednia winna zaopatrzyć odnośny „Raport” lub protokół, które towarzyszą przesyłce przy dowodach przewożonych, w następującą uwagę:

„Dochodzenie tu wszczęto (stacja data, podpis)”.

Powiadomienia poprzednich stacji.

3. Jeżeli stacja pośrednia stwierdzi kradzież przy wyładowaniu z wagonu, lub przy pociągu, która bezwątpienia powstała na jednej z poprzednich stacji, lub jeżeli miejsca spełnienia kradzieży nie da się ustalić, należy natychmiast powiadomić o tem ostatnią stację przeładowania (doładowania), względnie, jeżeli podczas drogi nie nastąpiło przeładowanie lub doładowanie—stację nadania przesyłki. Jeżeli pewne poszlaki wskazują na inną stację, jako miejsce czynu, należy powiadomić i tę stację o zaszłej kradzieży.

Gdy podejrzenie spada na służbę pociągową, należy również powiadomić o zaszłym wypadku urząd, któremu bezpośrednio podlega drużyna konduktorska.

Wszelkie wyżej wymienione powiadomienia należy wysyłać telegraficznie. Telegramy należy redagować np. w sposób następujący:

a) Przy brakującym bagażu:

„Dziś w pociągu № z dnia do ceduły bagażowej № ze (stacji) do (stacji), z dnia brak jednego kosza bagażu wagi kg. Zachodzi podejrzenie kradzieży. Wszczęć tam poszukiwania (podpis)”.

b) Przy obrabowanych przesyłkach.

„Ujawniono dziś w pociągu № (z dnia) w wagonie № do ceduły posp. №, listu przewozowego № ze (stacji) do (stacji) z dnia jedną skrzynię (nazwa towaru) K. N. 100 wagi 25 kg. z załamanem wiekiem. Brak 5 kg. Obrabowanie. Wszczęć tam poszukiwania. Podpis”.

Na „Raporcie o braku” należy umieścić następującą uwagę: Stację przeładowania — doładowania — nadania powiadomiono (pieczętka stacji datownikiem—podpis)”.

Następnie należy odpis „Raportu o braku” z dołączonym odpisem telegramu odesłać, jako korespondencję służbową do stacji przeznaczenia.

Wymienione przedwstępne powiadomienia nie zastępują właściwego dochodzenia.

5. Powiadomione stacje obowiązane są natychmiast wszcząć dochodzenie.

Postępowanie na stacjach po otrzymaniu powiadomienia.

Zgłoszenie
do władz
bezpie-
czeństwa.

6. Jeżeli kradzież zaszła lub przypuszczalnie mogła zajść w obrębie pewnej stacji, wówczas stacja ta powinna natychmiast zawiadomić o tem (telegraficznie) na piśmie właściwą władzę bezpieczeństwa. Zawiadomienia powinny zawierać wszelkie dane nieodzowne do wykrycia kradzieży i jej sprawców. O ile władze bezpieczeństwa zawiadomi stacja nadania lub pośrednia, to winna ona wysłać do stacji przeznaczenia odpis zawiadomienia oraz otrzymaną w następstwie odpowiedź od władz bezpieczeństwa.

Doniesie-
nie do Dy-
rekcji.

7. Powiadomienie przełożonej Dyrekcji o zaszłej kradzieży (rabunku) wykonane być winno trybem przepisany przez odnośną Dyrekcję.

Wykrycie
sprawców.
Postępo-
wanie
z materia-
łem docho-
dzenia.

8. Jeżeli sprawcę kradzieży wykryto, należy powiadomić o tem stację, która wszczęła poszukiwania, oraz stację przeznaczenia w celu zaprzestania dalszych dochodzeń. Nadto stacja przeznaczenia winna przedstawić cały materiał dochodzenia do przełożonej Dyrekcji.

Załącznik A.

NAZWY RODZAJÓW OPAKOWANIA.

Balon (balon opłatany, balon w ko- szu)	Puszka
Beczka (baryłka)	Pudełko (kartonowe)
Bela	Pudło (drewniane, skórzane)
Błaszanka	Rama
Butla (butelka)	Sakwa
Ceber	Skrzynia
Dzban	Torba
Faska	Tłomok
Futerał	Wanna
Kadź	Wiadro
Klatka	Wiązka (przedmioty nieopakowane, lecz związane drutem, sznurem i t. p. w jedną sztukę, należy określić słowem „wiązka”)
Konewka	Worek
Kosz	Zwój
Kubeł	
Kufer	
Plecak	

Określeń rodzaju opakowania jak np. colli, collo, paczka i t. p. jak rów-
nież skrótów, u z y w a ć n i e w o l n o.

Wzór № 2.

(Datownik)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział.....)

w

№

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Rejestru №

Stacja d. 19... r.
(stempel)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział

w

ZAWIADOMIENIE

o wyrównaniu №

Powołując się na Zgłoszenie №

z d. / 19... r. donoszę, że brak został wyrów-

nany: bagaż *)
towar

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opako- wania	Nazwa towaru	Waga kg.

otrzymano ze stacji

z d. / 19... r. przy cedule dodatkowej №

z d. / 19... r.

tutaj odnaleziono

Przesyłka odebrana
jeszcze nieodebrana

Datownik

Kierownik ekspedycji

*) Zbyteczne przekreślić.

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 2.

do Art. 4. 12. 17.

Rejestru №

Stacja d. 19 .. r.
(stempel)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział

w

Zgłoszenia braku №

*)

Dowody przewozowe nadeszły d. 19 r. z częścią ładunku
przy raporcie o braku ze stacji Brakuje:

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga
cała przesyłkę stanowi:					

należy do	}	ceduły bagażowej	№	ze st.
		przesyłki nadzw.		do st.
		listu przew. <u>pośpieszn.</u> zwycz.	z d.	przez

Nadawca Odbiorca
Adres Adres

brak stwierdzono: d. 19 .. r.
przy ładowaniu, wydaniu, rewizji magazynu
Wag. № cechy: kryty pod
niekryty' bez opon
okartkowany jako
ze st. do st.
przybył pod № d. / 19 .. r.

z dru- giej strony wagonu	Plomby
	stacji ilość № z d. w stanie
z dru- giej strony wagonu	stacji ilość № z d. w stanie

Przeładowania dokonano			Przesyłkę ładował..... wyładował.....	Nadawca Kolej Odbiorca
na stacji	z wagonu № cechy	do wagonu № cechy		

O braku zawiadomiono:

- a) telegramem № z d. / 19 .. r. stacje
b) na piśmie d. 19 r. pod № stacje
c) odpisy telegramów, zawiadomień, protokołu o braku, protokołu otwarcia
..... dołącza się.

Datownik

Kierownik ekspedycji

*) Zbyteczne przekreślić.

(Datownik)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział.....)

W.....

№.....

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 3.

do Art. 11.

Rejestru №

Stacja d. 19 .. r.

№

ZAWIADOMIENIE O BRAKU.

Do Ekspedycji stacji

Tu brakuje do listu przewozowego pospiesznego *) №
zwyczajnego
 z d. 19 .. r.

ze st. do st.

podług raportu o braku stacji

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.	Nadawca Odbiorca
całą przesyłkę stanowi:						

Brak stwierdzono: dnia na st.
 przy ładowaniu, wydaniu, rewizji magazynu

Wag. № cechy kryty pod
niekryty bez opon
 st. № z d. / 19 .. r.
 okartkowany jako
 ze st. do st.
 przybył poc. № d. / 19 .. r.
 przeładowania dokonano d. / 19 .. r.
 na st. z wag. № cechy

Plomby:

stacji

ilość № z d.
w stanie

stacji

ilość № z d.
w stanie

Datownik

Kierownik Ekspedycji

O D P O W I E D Z.

Brakujące sztuki znajdowały się bez dowodów na tutejszej stacji
znajdują się na stacji

wysła się przy cedule dodatkowej pospiesznej № z d. 19 .. r.
zwyczajnej

Zażądano od tej stacji wysłania.

St. d. 19 .. r.

Datownik

Kierownik Ekspedycji

*) Zbyteczne przekreślić.

Wzór № 4.

do Art. 5. 13

RAPORT O PRZESYŁCE BEZDOWODOWEJ.

17 ctm.

BEZ DOWODÓW

Rejestru
 № ujawniono na stacji (Datownik)
 d. / 19 .. r. godz.

14 ctm.

Zbyteczne wyrazy przekreślić.

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.

Nalepki №
 (bagaż, pospieszn. zwyc. i t. d.)

ze st. z d. /

do st. z d. /

Napisy, inicjały, nalepki
 (celne, hotelowe) z jakiego
 materiału opakowanie
 i kolor tegoż

Przy ładowaniu, rewizji magazynu

Wag. № cechy kryty
niekrytypod okartkowany jako
bez opon

ze st.

do st.

przybył poc. № d. / 19 .. r.

z jednej
strony wagonu.
z drugiej

P l o m b y :

stacji

ilość №
z d. / w stanie

stacji

ilość №
z d. / w stanie

(podpis)

Wzór № 5.

(Datownik)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział.....)

w.....

№.....

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Rejestru №

Stacja d. 19 .. r.

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział))

W

Zawiadomienie o wyrównaniu №

Powołując się na Zgłoszenie № z d. 19 .. r
 donoszę, że sprawę załatwiono, a mianowicie $\frac{\text{bagaż}}{\text{towar}}$ *)

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.

stosownie do wyjaśnienia stacji

należy do №
 (rodzaj dowodu przewozowego)

z d. 19 .. r.

ze st. do st.

1) wysłano tam d. / 19 .. r. przy cedule dodatkowej № w wag. № cechy

2) wysłano do Składu nieodebranych towarów d.
 19 .. r. przy liście przewoz. № w wag. №
 cechy

3) sprzedano za mk. f. d. 19 .. r.
 protokół licytacyjny № załącza się.

4) zniszczono
 (w jaki sposób)

d. / 19 .. r. protokół o zniszczeniu № za-
 łącza się.

(Datownik)

Kierownik ekspedycji

*) Zbyteczne przekreślić.

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 5.
do Art. 8, 16, 17 i 18.

Rejestru №

Stacja d. 19 r.

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział

w

Zgłoszenie przesyłki bezdowodowej №

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.

Nalepki №

(bagaż, pośpieszn. zwycz. i t. d.)

Wszelkie napisy, nalepki celne,

hotelowe, firmowe

ze st. z d.

do st. z d.

U J A W N I O N O:

Dnia 19 r. przy ładowaniu, rewizji magazynu

Wag. № cechy kryty pod niekryty bez opon

okartkowany jako

ze st. do st.

przybył poc. № d. 19 r.

z jednej strony wagonu	Plomby	
	stacji
z drugiej strony wagonu	ilość	№ z d.
	w stanie	
z jednej strony wagonu	stacji
	ilość	№ z d.
		w stanie

Rodzaj opakowania, nowe czy używane, z jakiego materiału, jakiego koloru, czy i jakie są zewnętrzne uszkodzenia, długość, wysokość i szerokość, rodzaj zamknięcia

.....

.....

Zawiadomienie wysłano:

a) telegraficznie d. 19 r. № do stacji

b) na piśmie d. 19 r. pod № do stacji

Otrzymało odpowiedź, że

Wykaz zawartości dołącza się będzie nadesłany

Kierownik ekspedycji

Datownik

(Datownik)

Do Dyrekcji Kolei Państwowych

(Wydział.....)

W.....

№.....

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 6.

do Art. 14.

Rejestru №

Stacja d. 19 r.

№

ZAWIADOMIENIE O PRZESYŁCE BEZDOWODOWEJ.**Do Ekspedycji stacji**

Tu znajduje się bez dowodów:

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.	Znaki szczególne, napisy, nadawca i t. p.

Nalepki №

(pośp. zwycz.)

ze st. d. / do st.

Ujawniono:

dnia 19 r. na st.
 przy ładowaniu, rewizji magazynu
 Wag. № cechy kryty pod opon
 niekryty bez

okartkowany jako

ze st. do st.

przybył poc. № d. / 19 r.

przeładowania dokonano d. / 19 r.

na st. z wag. № cechy

z jednej
strony
wagonu
z drugiej
strony
wagonu

Plomby;

stacji

ilość № z d. /
w stanie

stacji

ilość № z d. /
w stanie

Datownik

Kierownik Ekspedycji

O D P W I E D Ź.

Należy do № z d. / do st.

(Rodzaj dowodu przewozowego)

Nadawca Odbiorca

w , w
(ulica, № domu)

całą przesył stanowi:

Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga kg.

Odpis ceduły załącza się.

Datownik

Kierownik Ekspedycji

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 7.

do Art. 2. 7.

Rejestru №

Stacja d. 19 r.

P R O T O K O Ł

spisany z powodu otwarcia opakowania bagażu*)
towaru

W celu odnalezienia właściciela niżej wymienionej bezdowodowej, przesyłki—bagażowej—nadzwyczajnej—pośpiesznej—zwyczajnej*) mianowicie:

zgłoszonej do Dyrekcji d. 19 r. pod № w dniu dzisiejszym otwarto opakowanie w obecności podpisanego i dwóch świadków.

Zawartość jest wyszczególniona w wykazie na odwrotnej stronie niniejszego, podpisanym przez świadków.

Po sprawdzeniu, zawartość umieszczono napowrót w tem samym opakowaniu, osznurowano je i założono plombę № z dn. 19 r.

Kierownik ekspedycji

*) Zbyteczne przekreślić.

WYKAZ ZAWARTOŚCI

№ bie- żący	Ilość	Wyszczególnienie przedmiotów	Znaki szczególne *)

Świadkowie:

Kierownik ekspedycji

podpisy _____

i adresy _____

*) Uwaga. Tutaj należy wyszczególnić nazwiska, napisy i znaki na ubraniu lub bieliźnie, oraz na rękopisach, dokumentach, listach, biletach wizytowych i t. p. Zwracające na siebie uwagę, chociaż bezwartościowe przedmioty mają duże znaczenie przy poszukiwaniach.

Wzór № 8.
do Art. 2. 6. 11. 14. 19.

Stacja
(stempel)

REJESTR

przesyłek brakujących i bezdowodowych.

№ bieżący	Data wpisania do rejestru	Data otrzymania dowodów przewozowych	Przesyłki brakujące		Przesyłki bezdowodowe		Brakuje lub bez dowodów		Rodzaj dowodu przewozowego, №, data	Stacja nadania		Stacja przezna- czenia	
			Cechy lub adres	№ №	Cechy lub adres	№ №	Ilość sztuk (w nawiasie całej przesyłki)	Nazwa towaru		Waga kg (w nawiasie całej przesyłki)	Nadawca	Odbiorca	
1	2	3	4	5		6		7	8		9		
								№					
								z d: ./...					
								№					
								z d. ./...					
								№					
								z d.					

P. K. P.

Wzór № 9.

Dyrekcja Stacja dnia 19 r.

PROTOKUŁ №

spisany dla ustalenia stanu lub braku przesyłki

Dnia 19 r. o godz. przy ładowaniu krytego — niekrytego, lecz przykrytego oponami wagonu № kolei przy wydaniu odbiorcy — przedsiębiorcy dowozowemu przesyłki bagażowej — nadzwyczajnej — pospiesznej — zwyczajnej za cedulą № listem przewozowym № z dn...../..... 19 r. stacji do stacji , przybyłej pociągiem № dn...../..... 19 r. zawierającej według dowodów przewozowych:

Cechy		Waga		Stacja nadawca	Stacja przeznaczenia	Odbiorca	Czy nadawca żądał sprawdzenia ilości sztuk i wagi	Zaznaczone w liście przewozowym oświadczenie nadawcy o braku lub wadliwości opakowania.	
№	Ilość	przez nadawcę	przez kolej						
15	15	15	30	12	12	27	27	15	28
Stwierdzono w rzeczywistości									

I. Badanie ustaliło, co następuje:

m/m.	25	40	10	10	15	30	30	30	
1. P l o m b y							Zapiski o plombach		
Stacji			Ilość	№	data	w jakim stanie	celnych	prywatnych	
z jednej strony wagonu									
z drugiej									

2. Przebieg wagonu i dokonane przeładowania.

m/m.	25	20	25	25	45	25	20	20
Wagon okartkowany					Nazwisko i miejsce stacjonowania konduktora, rozdawcy lub nadkondukt.	Przeładowania dokonano		
Nadszedł drogą przez	jako *)	ze stacji	do stacji	na stacji		z wagonu № i cecha	do wagonu № i cecha	

Protokół powinien zawierać wyłącznie okoliczności stwierdzone. Nie wolno umieszczać żadnych przypuszczalnych wniosków.

*) Bagażowy, Bezpośredni zbiorowy, Odcinkowy zbiorowy, Ogólny (przeładowczy) zbiorowy, Zbiorowy z rozdawcą.

Przy wypełnianiu tego protokołu zbyteczne ustępy albo wyrazy przekreślić.

3. Sposób i stan załadowania
4. Obecny stan przesyłki
5. Ustalono wagę: a) całej przesyłki kg.
b) uszkodzonej części przesyłki kg.
6. Rodzaj i stan opakowania przesyłki, a w szczególności sztuk uszkodzonych
7. Ślady wycieku lub rozsypania
8. Niewątpliwe powody uszkodzenia

Podpisy

Zawiadowca—Ekspedytor
stacjiŚwiadkowie
(imię, nazwisko, zajęcie i adres)Pracownik upoważniony do zdjęcia
plomb

Pracownik oddający przesyłkę

Pracownik przyjmujący przesyłkę

9. Środki przedsięwzięte w celu zapobieżenia dalszemu brakowi lub uszkodzeniu przesyłki

10. a) Do dowodów były dołączone dokumenty

b) Przesyłkę wysłano — wysła się dalej do stacji..... przy dowodach pierwotnych — dosyłkowych №..... z dn../. 19 r.

c) Stację nadawczą....., stacje przejściowe..... oraz stację przeznaczenia.....powiadomiono pismem — telegramem №..... dn../. 19 r.

d) Wykaz ładunkowy i plomb dołączono do odpisu tego protokołu.

Zawiadowca — Ekspedytor
stacji

II. Uwagi: stacji przejściowych w razie zwiększenia się szkody oraz inne spostrzeżenia:

Stacja dnia 19 .. r.

Zawiadowca — Ekspedytor
stacji

Świadkowie:

III. Stwierdzenie i ocena szkody na stacji przeznaczenia przez ekspedycję — wspólnie z odbiorcą — nadawcą — przy udziale podpisanych rzeczoznawców, wezwanych przez ekspedycję — wspólnie z odbiorcą — nadawcą.

1. Rodzaj i rozmiar szkody:

2. Powód uszkodzenia:

3. Ocena szkody i podstawa oceny:

Stacja dnia 19 r.

Podpisy

Zawiadowca
Ekspedytor stacji

Świadkowie
(imię, nazwisko, zajęcie i adres)

Rzecznawcy
(imię, nazwisko i adres)

Z powyższem orzeczeniem zgadzam się — nie zgadzam się z powodu

Żądam odszkodowania w kwocie mp.

Załączam następujące dowody.....

Stacja dnia 19 r.

Podpis odbiorcy — nadawcy

List przewozowy wykupiono — niewykupiono.

Przesyłka jeszcze nieodebrana — odebrana dn../.. 19 r.

Spis załączników

Stacja dnia 19 r.

Zawiadowca
Ekspedytor stacji

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Wzór № 10.

do Art. 24.

w _____

Stacja _____

(stempel)

KONTROLA PROTOKUŁÓW.

№ bieżący protokółu	Data spisania protokółu	S t a c j a		№ przesyłki	Protokół wystano do Dyrekcji d.	Odpis protokółu: a) wysłano (komu), b) wydano (komu) d.	UWAGA
		Nadania	Przeznaczenia				